Р Е Ш Е Н И Е
№ 2404

гр. София, 10.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **405** по описа за **2014** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Д. Д. срещу решение от 27.11.2013 г. на СРС, НК, 94 – ти състав, по нахд № 18519/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 35911 от 20.04.2011 г. на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта му относно наложеното на касатора административно наказание – „глоба“, в размер на 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1, пред. 2 ЗДвП.

Като касационни основания са посочени нарушение на материалния и процесуалния закон, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Поради това се иска отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление в обжалваната му част.

Ответникът по жалбата – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не депозира становище и в съдебно заседание не изпраща представител.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице, легитимирано за това.

Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 94 – ти състав, по нахд № 18519/2011 г. е

потвърдено наказателно постановление № 35911 от 20.04.2011 г. на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта му относно наложеното на Ц. Д. Д. административно наказание – „глоба“, в размер на 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 3 ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1, пред. 2 ЗДвП.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу наказателно постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла и абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване.

Налице е посоченото в жалбата касационно основание – решението на СРС е незаконосъобразно в обжалваната му част. Настоящият съдебен състав намира, че в хода на административнонаказателното производство пред СРС не са установени съществени обстоятелства по случая, които водят до невъзможност да се установи дали наказаното лице е извършило вмененото му по чл. 6, т. 1, пред. 2 ЗДвП нарушение. В АУАН и НП словесно нарушението е описано като „преминава при червен сигнал на светофара“. В съдебното производство фактическите констатации в АУАН, съгласно чл. 13, ал. 1 НПК и чл. 14, ал. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. В тежест на административнонаказващия орган е да докаже извършването на нарушението, участието на извършителя и неговата вина. Видно от показанията на разпитаните свидетели не се установява по категоричен начин колко близо е бил автомобилът на Д. до стоп-линията, когато е светнала жълтата светлина на светофара, не е установено дали е било налице преминаване на жълт светофар или минаване на червен такъв. Не е нарушение навлизането в кръстовище на зелен или жълт сигнал на светофарната уредба и изнасянето/преминаването му от него след това.

При така събраните доказателства за установяване на фактическата обстановка относно наказаното деяние, СРС е изопачил показанията на свидетелите, които не твърдят преминаване на жълт светофар. Необсъждането на доказателствата и/или изопачаването им, е съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато при постановяване на обжалваното решение на СРС, което касационно основание обуславя отмяната му. Не са формирани и изводи относно това дали е извършено от касатора вмененото му нарушение, които изводи касационната инстанция не може да направи за първи път и вместо районния съд.

Съгласно чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, приложим в настоящото производството на основание чл. 63, ал.1 ЗАНН, при касационната проверка, когато установи съществено нарушение на съдопроизводствените правила съдът връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. При новото разглеждане въззивният съд следва да обсъди събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на анализа на доказателствата да изложи мотиви по същество относно това извършено ли е вмененото на наказаното лице нарушение или не, както и какво точно е изпълнителното деяние, извършено от нарушителя – преминаване на жълт светофар или минаване на червен светофар.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато на друг състав на СРС с указания по чл. 224 АПК за пълно изясняване на фактическата обстановка и постановяване на мотивирано решение.

Водим от горното Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 27.11.2013 г. на СРС, НК, 94 – ти състав, по нахд № 18519/2011 г.
ВРЪЩА делото за произнасяне на друг състав на СРС, съгласно дадените от настоящата инстанция указания.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.